

STROJE (NEJEN) PRO DVĚ GENERACE

Hana Janišová, Otice u Opavy, Foto: Michal Berger a redakce

Obráběné dílce dle výkresové dokumentace zákazníků, ale i mnohé další produkty v sériích od 30 kusů. To je letný pohled na produkci v pravém slova smyslu rodinné firmy Strojírna Vehovský. Společnost totiž dnes řídí již druhá generace Vehovských – sourozenci Lucie a Matěj, děti zakladatelů, Miroslava a jeho ženy Petry, kteří dosud ve firmě aktivně působí.

Reportáž | www.mmspektrum.com/190933

Historie firmy se píše od roku 1997, kdy ji zkušený strojní inženýr Miroslav Vehovský založil původně za účelem nákupu a prodeje kovoobráběcích a tvářecích strojů. Již o rok později se však zaměření společnosti změnilo na kovoobráběčství a společnost začala strmě růst. Logickým důsledkem byla potřeba vlastních, dostatečně velkých i vybavených prostor, a tak bylo v roce 2002 postaveno současné sídlo v Oticích u Opavy.

„Před založením naší firmy otec léta pracoval v Ostroji,“ vypráví Matěj Vehovský, současný výrobní technický ředitel společnosti. „Vypracoval se tam na ředitele divize Nástrojárny a později Hydrauliky, ale v dynamické době, ani ne desetiletí po revoluci, pochopil, že dokáže víc – postavit se na vlastní nohy. Odešel tedy z Ostroje a začal nakupovat, opravovat a poté opět prodávat kovoobráběcí stroje. Asi po roce této činnosti se mu však podařilo nashromáždit určitě finance, a tak se rozhodl s pomocí těchto strojů začít v jedné opavské hale s výrobou.“

Šťěstí v podobě úspěšných a solidních zákazníků – jednoho kanadského a jednoho francouzského – firmě přálo v podstatě od začátku. Dalším šťastným krokem, který zajistil kvalitu produktů mladé firmy, bylo o pár let později pořízení prvních strojů značky Mazak. A tak mohla být brzy „na zelené louce“ v Oticích vybudována první hala s administrativní budovou. Stroje Mazak halu rychle zaplnily a v roce 2006 zde vyrostly ještě další tři haly, osazené stroji téže značky.

Společnost dnes řídí již druhá generace Vehovských – sourozenci Lucie a Matěj, děti zakladatelů, Miroslava a jeho ženy Petry, kteří dosud ve firmě aktivně působí.

„Začínali jsme se strojem Nexus 200,“ vzpomíná Matěj Vehovský. „V současné době máme 15 strojů značky Mazak a zhruba sedm strojů dalších značek. Jen pro představu – v roce 2003 jsme měli dva soustruhy a dvě obráběcí centra. Těsně před ekonomickou recesí jsme již měli přes osm strojů. Krize v roce 2009 nás pak dost zasáhla, ačkoli jsme stále měli dva hlavní odběratele, s nimiž jsme začínali. Museli jsme zredukovat počty dílců, které jsme vyráběli a současně hledat další odběratele z ji-

ného průmyslového odvětví, kde krize nebyla tak markantní. Ale podařilo se – i díky tomu, že se zaměřujeme na větší dílce, a také proto, že jsme ještě před krizí koupili dvě velká horizontální centra Mazak a velký soustruh, což tehdy mnoho firem nemělo. Mohli jsme tedy nabídnout něco, co mnozí v našem okolí nedokázali. Myslím, že i díky tomu jsme našli zákazníky, pro které děláme doteď. Dnes máme zhruba deset hlavních a pět menších zákazníků a firma stále roste,“ konstatuje s hrdosťou.

Strojírna Vehovský se soustředí na kovoobrábění podle zákaznickem dodané výkresové dokumentace. Zdejší tým zkušených pracovníků, ve spojení s dokonalými stroji, je schopen splnit zákazníkovi prakticky jakékoli přání, respektive realizovat jakýkoli výtvar jeho konstruktérů.

„Vyrábíme především dílce složité, těžko obrobitelné, s vysokým podílem svého know-how, přičemž jsme schopni je obrobit z nejrůznějších materiálů, ať už z oceli, inconelu, či z exotičtějších materiálů,“ vysvětluje Matěj Vehovský. „Hlavní část naší produkce tvoří strojní díly a dále různé komponenty pro hydraulická zařízení, jako jsou čerpadla, agregáty a podobně. Našimi zákazníky jsou například firmy z oblasti plastikařiny, hydromotorů, ale i z branže výroby zemědělských strojů. Z naší dílny vycházejí také tramvajová i vlaková kola.“

Nebyla to lehká doba...

Fakt, že ve vedení Strojírny, kterou založili rodiče, je dnes syn, nebývá v Česku příliš častým jevem. Ale pokud zde pracují oba sourozenci, je to takový malý zázrak...

„My s bratrem jsme sem už jako děti chodili na různé brigády,“ vzpomíná Lucie Vehovská, obchodní ředitelka firmy. „Už tehdy jsme absolvovali takové kolečko po všech našich provozech a viděli jsme, jak to funguje. A když v době recese už pro nás práce ve výrobě nebyla, tak jsme třeba zametali haly. K té době se rodiče často ve vzpomínkách vraceli a říkají, že to bylo velmi složité. Byli na to tehdy sami dva, my jsme byli ještě vlastně děti, teprve na střední škole.“

Paní Petra Vehovská rozhodně nebyla zanedbatelným kolečkem v soukolí firmy. Od jejího založení měla na starosti finance, Miroslav Vehovský pak výrobu a obchod. V období recese

V roce 2002 bylo postaveno současné sídlo v Oticích u Opavy.

V současné době pracuje ve Strojárně Vehovský 15 strojů značky Mazak a zhruba sedm strojů dalších značek.

VYBAVENÍ, NA KTERÉ JSOU ZDE HRDÍ

Zdejší stroje pocházejí především z produkce japonské firmy Yamazaki Mazak. V současné době disponuje Strojírna Vehovský celkem 15 CNC stroji této značky. Mezi ně patří například CNC hrotový soustruh CyberTech 4500 M, svislé pětiosé centrum Variaxis i600 a multifunkční stroj Integrex i300.

Mezi zdejší vybavení patří také oddělená seřizovací místnost, kde se seřizuje a připravuje nářadí pro stroje. Dále klimatizovaná měřicí místnost, kde jsou umístěny dva CNC 3D měřicí stroje firmy Wenzel.

měla firma zhruba 50 zaměstnanců a finanční problémy, protože byla přeúvěřovaná.

„V předchozích letech jsme nakoupili dost strojů, haly nebyly splacené, budova nebyla splacená, bylo to pro rodiče opravdu těžké,“ vypráví Lucie Vehovská. „Tehdy dokonce uvažovali, jestli by neměli najmout krizového manažera. Nakonec se však rozhodli, že než mu přenechají řízení své firmy, pokusí se to zvládnout sami dva. A povedlo se...“

Mezitím sourozenci Lucie a Matěj vystudovali vysoké školy v Praze, shodou okolností oba školy ekonomického zaměření.

nomiku. Později jsme se dopracovali k tomu, že jsme měli na starosti denní provozní záležitosti. Pro naše rodiče samozřejmě nebylo jednoduché, když řadu let budovali firmu, najednou dát zodpovědnost někomu jinému, byť jsou to jejich děti.“

Tak se předání žezla realizovalo krůček po krůčku, zatím po dobu dvou let, přičemž na začátku bylo stanoveno, že tento „předěl“ bude trvat celkem zhruba pět let. Na předávání vedení však nechtěla být rodina sama, a tak právě na ono přechodné období angažovali poradce – zkušeného manažera, který prošel více obory.

Zdejší tým zkušených pracovníků, ve spojení s dokonalými stroji, je schopen splnit zákaznickovi prakticky jakékoli přání.

„Během studia jsme si zkusili práci i v jiných oborech. Třeba bratr dělal v Datartu, já jsem prodávala kávovary nebo pracovala v pekárně. A pak jsme oba dva došli k názoru, že proč dělat pro někoho jiného, když pomoc je potřeba doma. A pak jsme se oba, aniž by nás rodiče nějak tlačili, rozhodli, že našim chceme pomoci, když už tu je něco vybudovaného a je tu tradice, jsou tu zaměstnanci, takže se chceme vrátit domů a posunout naši firmu dál,“ dodává Lucie.

Zkušený pomocník

V současné době tedy vlastně řídí firmu již další generace. Rodiče jsou sice stále aktivní, ale vlastní řízení je už v podstatě v rukou sourozenců. Nebylo to tak ale ze dne na den.

„Když jsme dokončili školy a řekli jsme, že nastoupíme na hlavní pracovní poměr, bylo nám jasné, že se musíme ke svým současným místům propracovat,“ vzpomíná mladá obchodní ředitelka.

„Nebylo to tak, že bychom přišli a hned měli nějaké rozhodovací pravomoci,“ dodává její bratr. „Po mém nástupu do naší firmy jsme se sestrou pracovali jako referenti obchodu. Posléze sestra dělala s maminkou účetnictví a eko-

Na předávání vedení však nechtěla být rodina sama, a tak na přechodné období angažovala poradce Miroslava Soukupa.

„Pan Miroslav Soukup je tu s námi třetí rok a hodně nám pomáhá. Když mezi námi čtyřmi vzniknou nějaké třecí plochy, tak se to vždy snaží uklidnit, poradit nám i rodičům,“ konstatuje Matěj Vehovský.

Uspoří čas i peníze

O tom, že Strojírna Vehovský jde v plném slova smyslu s dobou, svědčí nejen dokonalý strojní park, ale i skutečnost, že management nepodceňuje roli informačních technologií v moderní výrobě.

„Letos investujeme do digitalizace výroby,“ říká Matěj Vehovský. „V současné době již sice máme svůj vlastní ERP systém, který řídí i výrobu a je propojen i s ekonomikou a CRM, ale chtěli bychom do něj integrovat i výrobní dokumentaci, mít digitální úložiště výkresů a u každého stroje zařízení pro elektronické zobrazení dokumentů a práci s nimi. Vše online, samozřejmě. Během druhé poloviny letošního roku máme v plánu udělat pilotní provoz na jednom stroji a na přelomu letošního a příštího roku bychom to chtěli zavést v rámci celé firmy.“

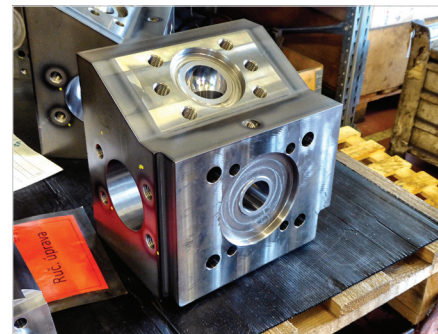
Ani na kvalitě nástrojů se zde nešetří. „Máme zde seřizovnu nástrojů, protože pochopitelně

chceme, aby operátoři CNC strojů měli pro svou práci vše perfektně připraveno,“ vysvětluje Matěj Vehovský. „Investovali jsme proto také do nového seřizovacího přístroje Zoller, který je automaticky CNC řízený. Ten mimo jiné bude online přes síť posílat náměrové protokoly nástrojů automaticky do strojů. Před jeho pořízením jsme vše museli psát na papír a pak to zkopírovat do stroje. Tento nový přístroj uspoří spoustu času a eliminuje mnoho chyb, které mohou vzniknout špatným přepsáním v korekci.“

Perspektivní obor

A co pracovníci? Je i zde – jako dnes ve většině firem – také nouze o kvalifikované odborné pracovníky? Kupodivu se zdá, že nikoli. Možná i proto, že mladé vedení ví, jak přilákat do firmy své, jen o málo mladší vrstevníky.

„Spolupracujeme s opavskými technickými středními školami, takže tu míváme kluky na praxi,“ objasňuje výrobně technický ředitel. „Máme zaveden systém stipendií, takže žáci dostávají finanční příspěvek, pokud v rámci stu-

Vyrábí se zde především dílce složité, těžko obrobitelné z nejrůznějších materiálů – z oceli, inconnelu, či z exotičtějších materiálů.

dia u nás vykonávají praxi. Avšak s tím, že se nám upíší na dva roky. A funguje to. Minulý rok k nám přišli dokonce čtyři hotoví a šikovní kluci do výroby. Snažíme se dostat děti na strojírenské obory. Proto spolupracujeme se základními školami, pořádáme exkurze... Snažíme se zlepšit povědomí o strojařině ve smyslu, že nejde o práci, jak to bylo kdysi, kdy zaměstnanci byli třeba špinaví od oleje. Protože dneska je to hodně o práci s počítačem, s 3D modely. Mimochodem inspirovali jsme se od firmy Yamazaki Mazak, kde jsme viděli, že stroje se dají vyrábět ve světlých halách s bílou podlahou... A snažíme se jim vysvětlit i to, že ta práce je dnes lépe ohodnocená, než kdyby vystudovali něco jiného. Je to samozřejmě běh na dlouhou trať, ale v tomhle my vidíme budoucnost.“

V současné době pracuje ve Strojárně Vehovský zhruba 80 lidí a podle slov Matěje se firma ještě hodlá rozrůst, ideálně na dvojnásobek současného stavu.

„Při současném stavu známe jména svých zaměstnanců, a když jdu po dílně, s každým z nich se mohu pobavit a on se mnou,“ říká. „Je to o kamarádkém, přátelském, rodinném přístupu. Nikdy nechceme být velkým korporátem.“ ■